

A Bíróság elfogadhatatlannak nyilvánít két, a bírakkal szemben alkalmazott fegyelmi eljárási rendszer létrehozásáról szóló, 2017. évi lengyel intézkedésekre vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelmet

Nem eredményezheti azonban a nemzeti bíróval szemben fegyelmi eljárás alkalmazását, hogy olyan előzetes döntéshozatali kérdést terjesztett elő, amelyet elfogadhatatlannak nyilvánítottak

A 2020. március 26-án kihirdetett **Miasto Łowicz és Prokurator Generalny** ítéletben (C-558/18. és C-563/18. sz. egyesített ügyek) a nagytanácsban eljáró Bíróság elfogadhatatlannak nyilvánította a varsói regionális bíróság (Lengyelország) és a łódźi regionális bíróság (Lengyelország) által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket. **A kérdést előterjesztő bíróságok e két kérelmükkel lényegében azt a kérdést teszik fel a Bíróságnak, hogy a bírák fegyelmi felelősségi rendszerére vonatkozó új lengyel szabályozás összeegyeztethető-e a jogalanyoknak az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében foglalt hatékony bírói jogvédelemhez való joggal.**

Az első ügy (C-558/18) Łowicz lengyel város és az Államkincstár között, közpénzből nyújtott támogatások kifizetése iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvitával kapcsolatos. A kérdést előterjesztő bíróság valószínűnek tartja, hogy az általa az adott ügyben meghozandó határozat az Államkincstárra nézve kedvezőtlen lesz. A második ügy (C-563/18) pedig három személy ellen 2002-ben és 2003-ban elkövetett bűncselekmények miatt indult büntetőeljárással kapcsolatos, amelyben a kérdést előterjesztő bíróságnak a vádlottak büntetésének rendkívüli enyhítését kell elrendelnie amiatt, hogy elismerték a velük szemben felhozott vádakot és együttműködtek a büntető hatóságokkal. A két előzetes döntéshozatal iránti kérelem azt az aggodalmat fogalmazza meg, hogy az adott ügyekben eljáró egyesbírókkal szemben fegyelmi eljárás indulhat abban az esetben, ha ilyen határozatot hoznak. A kérdést előterjesztő bírák ismertetik, hogy a közelmúltban Lengyelországban olyan jogalkotási reformokra került sor, amelyek következtében kétségessé vált a fegyelmi eljárások bírákkal szembeni objektivitása és pártatlansága, és amelyek sértik a lengyel bíróságok függetlenségét. A kérdést előterjesztő bírák határozottan úgy ítélik meg, hogy az igazságügyi miniszter számára a rendes bíróságok bíráival szemben alkalmazandó fegyelmi eljárásokban ettől kezdve biztosított jelentős befolyáshoz nem kapcsolódnak megfelelő garanciák. **A kérdést előterjesztő bíróságok szerint az így szabályozott fegyelmi eljárások lehetőséget biztosítanak a jogalkotói és a végrehajtói hatalom számára arra, hogy félreállítsák a rájuk nézve kedvezőtlen határozatokat hozó bírákat, és ezzel befolyásolják a bírák által meghozandó bírósági határozatokat.**

A Bíróság először megerősítette, hogy hatáskörrel rendelkezik az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének értelmezésére, majd a két előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról nyilatkozott. E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben foglaltak szerint az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek „szükségesnek” kell lennie a kérdést előterjesztő bíróság „ítélete meghozatalához”. A Bíróság továbbá tisztázta, hogy e rendelkezés alapján az előzetes döntéshozatali eljárás egyik előfeltétele a nemzeti bíróság előtt ténylegesen folyamatban lévő jogvita, amelynek keretében a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletet. A Bíróság hangsúlyozta az előzetes döntéshozatalra utalás keretében ellátott azon feladatának sajátosságait, hogy segítséget nyújt a kérdést előterjesztő bíróságnak az előtte folyamatban lévő konkrét jogvita elbírálásában, majd ismertette, hogy a jogvitának és az értelmezni kért uniós jogi rendelkezéseknek

kapcsolódniuk kell egymáshoz. Ez a kapcsolódás azt jelenti, hogy az értelmezésnek a kérdést előterjesztő bíróság által meghozandó határozat szempontjából objektíve szükségesnek kell lennie.

A jelen ügyben a **Bíróság** először is **megállapította, hogy az alapeljárások egyáltalán nem kapcsolódnak az uniós joghoz**, konkrétan az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséhez, amelyre az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések irányulnak. Kimondta, hogy a kérdést előterjesztő bíróságoknak nem kell alkalmazniuk az uniós jogot ahhoz, hogy az említett jogvitákat érdemben elbírálják. Másodszor emlékeztetett rá, hogy korábban valóban ítélt már elfogadhatónak olyan uniós jogi eljárási rendelkezések értelmezésére vonatkozó kérdéseket, amelyeket az érintett kérdést előterjesztő bíróságnak az ítélete meghozatalához alkalmaznia kellett,¹ de arra is rámutatott, hogy a két jelen ügyben előterjesztett kérdések nem ilyenekre irányulnak. Harmadszor a Bíróság szerint úgy tűnik, hogy az említett kérdésekre adandó válasz sem biztosíthatná a kérdést előterjesztő bíróságok számára az uniós jog olyan értelmezését, amely alapján nemzeti jogi eljárási kérdésekről dönthetnének azelőtt, hogy adott esetben érdemi döntést hozhatnának az előttük folyamatban lévő jogvitákról.² Következésképpen **a Bíróság kimondta, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból nem állapítható meg, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tárgyát képező uniós jogi rendelkezés és az alapeljárások között olyan kapcsolat állna fenn, amely miatt a kért értelmezés szükséges lenne ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróságok az ilyen értelmezésből levonható tanulságok alapján ítéleteiket meghozhassák. Ennélfogva úgy ítélte meg, hogy az előterjesztett kérdések általános jellegűek, és ezért az előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.**

Végül a Bíróság emlékeztetett arra, hogy **nem engedhető meg, hogy bizonyos nemzeti rendelkezések alapján a nemzeti bírakkal szemben fegyelmi eljárást indíthassanak amiatt, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordultak a Bírósághoz.**³ A fegyelmi intézkedések ilyen kilátásba helyezése ugyanis sértheti az érintett nemzeti bírák azon lehetőségének tényleges gyakorlását, hogy kérdést intézzenek a Bírósághoz, valamint a Szerződések által az uniós jog alkalmazásával összefüggésben rájuk ruházott bírói feladatok tényleges gyakorlását. A Bíróság e tekintetben kifejtette, hogy a bírói függetlenség lényeges biztosítékát jelenti továbbá e bírák számára az, hogy ne kelljen ilyen fegyelmi eljárásokkal, illetve szankciókkal számolniuk.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

¹ 2011. február 17-i Weryński ítélet ([C-283/09](#), EU:C:2011:85, lásd továbbá: [7/11](#). sz. sajtóközlemény).

² 2019. november 19-i A. K. és társai [A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége] ítélet ([C-585/18.](#), [C-624/18.](#) és [C-625/18.](#) sz. egyesített ügyek, EU:C:2019:982, lásd továbbá: [145/19.](#) sz. sajtóközlemény).

³ A Bíróság elnökének 2018. október 1-jei Miasto Łowicz és Prokuratura Okręgowa w Płocku végzése ([C-558/18](#) és [C-563/18](#), nem tették közzé, EU:C:2018:923).